

Книга Даниїла — номер тридцять шість

Пророча символіка Навуходносора: розкриття історичних віх руху міллеритів та запечатаного видіння над рікою Улай

Jeff Pippenger
2023-12-31

Перший розділ книги Даниїла представляє історію першого й другого ангелів від 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року. Четвертий розділ книги Даниїла також розглядає історію першого й другого ангелів від 723 року до н. е. аж до 22 жовтня 1844 року. Звісно, цього неможливо побачити без методології пізнього дощу «лінія на лінію».

Навуходносор у четвертому розділі є дуже складним пророчим символом. Важливо нагадати собі, що він символізує, коли ми починаємо розглядати розпечатання видіння при річці Улай в історії Вільяма Міллера. Другий сон Навуходносора, подібно до другого сну Вільяма Міллера, зображав «сім часів» із двадцять шостого розділу книги Левита, що є пророчною ниткою, яка переплітає всю книгу Даниїла воєдино. Коли Даниїл тлумачив сон Навуходносора з четвертого розділу, він застеріг його про майбутній суд і цим самим став прообразом першої ангельської вістки, що увійшла в історію в «час кінця» 1798 року.

Коли настав суд, про який Навуходносора було попереджено, цей прихід став прообразом 22 жовтня 1844 року, коли розпочався слідчий суд. У четвертому розділі і попереджувальна звістка, яку дав Даниїл, і настання суду, пов'язаного з цією звісткою, були представлені словом "година". "Година" суду над Навуходносором представляла "годину" Божого суду у звістці першого ангела. Вона також була прообразом "години" недільного закону, коли розпочинається Божий виконавчий суд. Частина четвертого розділу книги Даниїла, яка представляє прихід звістки першого ангела в 1798 році та прихід третього ангела 22 жовтня 1844 року, що символізується словом "година", потім повторюється й розширюється. Прийом "повтор і розширення" є пророчим прийомом, який неодноразово трапляється в пророцтвах, але особливо в книзі Даниїла.

Як тільки для Навуходносора настала «година» суду, розпочалися «сім часів», що й були його судом, і як цар півночі він тоді уособлював суд, звершений над північним царством Ізраїля у 723 р. до н. е. Йому було дано серце звіра, а звір у біблійному пророцтві — це царство, і від 723 р. до н. е. аж до 1798 р. він уособлював дві форми язичництва, про які так часто йдеться в книзі Даниїла.

Протягом тисячі двохсот шістдесяти днів, що означають тисячу двісті шістдесят років, він представляв язичницьку спустошувальну силу, а потім ще протягом тисячі двохсот шістдесяти днів, які символізують тисячу двісті шістдесят років, він представляв папську спустошувальну силу. Серце обох спустошувальних сил було однакове, адже папізм — це просто язичництво, що прикривається сповіданням християнства.

Наприкінці тих днів, що є символом, визначеним у дванадцятому розділі Даниїла, який представляє «час кінця» у 1798 році, йому було відновлено його царство. Свідчення четвертого розділу Даниїла та Духа Пророцтва вказують, що коли його царство було відновлене «наприкінці тих днів», він був наведеною людиною. Тоді він стає пророчим символом чотирьох важливих істин. Він стає пророчою ланкою між силою дракона язичництва, яку він представляв у першій половині своїх «семи часів», і силою звіра, яку він представляв в останній половині своїх «семи часів». Як символ тих двох сил і постаючи як відновлене царство у 1798 році, він далі представляє третю спустошувальну силу (лжепророка), якій належало царювати сімдесят символічних років, тоді як блудницю Тиру було забуто. Як цар Вавилону, Навуходоносор являє собою пророчий зв'язок між трьома силами, які в останні дні утворять сучасний Вавилон, що потім приведе світ до Армагеддону.

Він також зображав народження Сполучених Штатів як звіра із землі, що розпочався 1798 року як ягня, яке символізувало його досвід навернення. Він водночас представляв би два роги на звірі із землі, які, як республіканізм і протестантизм, уособлювали силу Сполучених Штатів, що й дозволило їм стати найбільш привілейованою нацією у світі. Однак наприкінці сімдесяти символічних років ці два роги були б представлені як відступницький республіканізм і відступницький протестантизм, причому обидва роги були б поділені на два класи. Ріг республіканізму складався б із Демократичної партії, яка відкрито зневажала священні принципи Конституції, і Республіканської партії, яка заявляла, що є оборонцем і поборником Конституції, але насправді заперечувала священні принципи Конституції, віддаючи перевагу традиціям і звичаям, щоб поставити їх вище принципів, викладених у тому священному документі.

Дві течії були уособлені садукееями та фарисеями за часів Христа. Дух садукееїв і фарисеїв також мав виявитися в розі відступницького протестантизму, де одна група відстоює дотримання неділі, а інша — дотримання суботи. Навернений стан Навуходоносора «наприкінці днів», у 1798 році, доречно представляє Сполучені Штати і обидва роги звіра із землі. Усім трьом символам — звірові із землі та його двом рогам — судилося змінитися з ягняти на дракона.

Навуходоносор наприкінці своїх «семи часів» виступив тією ланкою, яка визначила його буквальне царство Вавилону як символ сучасного Вавилону в останні дні, який складається з дракона, звіра і лжепророка. Він також представляв три пророчі сутності, представлені земним звіром із двома рогами, який перетворюється з ягняти на дракона протягом сімдесяти символічних років, коли про блудницю Тиру забуто. Показово, що його буквальне царство є саме тим царством, яке є прообразом царства, що панує протягом сімдесяти символічних років.

Символіка Навуходоносора з четвертого розділу має бути накладена на перший розділ. Коли це застосування роблять, воно зводить докупи віхи міллеритської історії та підтверджує кілька істин із видіння на річці Улай, які тоді були розкриті. Підвалиною та центральною опорою міллеритського руху були питання і відповідь із восьмого розділу

книги Даниїла, вірші тринадцятий і чотирнадцятий. Питання було: «Доки триватиме видіння про щоденну жертву та про переступ спустошення, щоб і святиню, і військо було потоптано?»»

Серед сотень, якщо не тисяч, доданих у Біблію слів лише одне слово «жертва» натхнення визначає як таке, що не належить до тексту. Коли це слово належним чином вилучити, стає очевидним, що «щоденне» та «переступ» — це дві окремі спустошувальні сили. Сестра Вайт прямо зазначає, що слово «жертва» було додане людською мудрістю і не належить до тексту, і в тому ж уривку вона також зазначає, що міллеріти мали рацію, ототожнюючи «щоденне» з язичництвом. Граматичні форми у запитанні тринадцятого вірша були ретельно визначені Христом через писання Сестри Вайт, і, коли керуватися текстами та доданими натхненними настановами, запитання звучить: «Доки триватиме видіння щодо двох спустошувальних сил язичництва і папства, які мали потоптати як святилище, так і Божий народ?»»

Отже, коли Навуходоносора відносять до "часу кінця", у 1798 році, він символізує навернену людину і, відповідно, представляє "мудрих", які мали зрозуміти центральний стовп і фундамент адвентизму. Його навернення ідентифікує "мудрих", що розуміють "примноження знання", яке було тоді розкрито, але його власна пророча символіка безпосередньо ілюструє історію, яка є предметом питання: "доки триватиме видіння про спустошувальну владу язичництва і папства, що топтатиме Божий народ (війство) і Божу святиню?" Як символ "мудрої діви", яка розуміє "примноження знання", він представляє Вільяма Міллера, бо Міллер є символом тих, хто був "мудрим" в історії, що почалася в "час кінця", у 1798 році.

Навуходоносор є символом віхи «часу кінця», і, зіставлений із першим розділом, він також представляє прихід першого ангела в той час, бо в четвертому розділі «година», коли Даниїл передає Навуходоносору попереджувальне послання, позначає час приходу першого ангела — це був 1798 рік. «Година», коли настав суд над Навуходоносором, символізувала «годину» початку Божого слідчого суду 22 жовтня 1844 р. Віхи, що впливають із символізму Навуходоносора в четвертому розділі, — це 723 р. до н. е., 538 р., 1798 р. (час кінця) і 22 жовтня 1844 р.

Віхи міллеритської історії в першому розділі книги Даниїла починаються з Єгоякіма, який є символом наділення силою першої звістки, що надійшла в «час кінця» 1798 року. Наділення силою першої звістки, представлене Єгоякімом, позначає 11 серпня 1840 року. Підкорення Єгоякіма розпочинає сімдесят років панування Вавилону, що закінчуються указом Кіра. Перший розділ книги Даниїла окреслює триетапний випробувальний процес: спочатку харчове випробування, потім візуальне випробування, яке завершується лакмусовим тестом. Ці три випробування символізують 11 серпня 1840 року, коли могутній ангел, який був не ким іншим, як Ісус Христос, зійшов із неба з маленькою книжечкою, яку Божий народ мав тоді «з'їсти», так само як Даниїл і троє отроків обрали їжу з овочів замість вавилонської їжі.

Друге випробування того процесу становило прояв відкидання протестантськими церквами вістки Міллера (вістки першого ангела), коли стало видно розмежування між рухом міллеритів і протестантськими церквами, які тоді розпочали свою пророчу роль як відступницький протестантизм. Відмінність між цими двома групами була такою ж виразною, як коли тіла Даниїла та трьох юнаків виглядали гарнішими й вгодванішими завдяки споживанню небесної їжі замість вавилонського раціону. Ця відмінність стала очевидною наприкінці біблійного року 1843-го (19 квітня 1844 року), коли настав час зволікання з притчі про десять дів.

Третє випробування, яке стало лакмусовим папірцем, символізувало 22 жовтня 1844 року, коли після трьох років настала "година", і сам Навуходоносор визнав і проголосив Даниїла та трьох мужів "у десять разів" кращими за вавилонських мудреців. Накладання четвертого розділу книги Даниїла на перший визначає віхи історії міллеритського руху, що починаються з "часу кінця" у 1798 році; посилення першої ангельської вістки 11 серпня 1840 року; першого розчарування 19 квітня 1844 року; і великого розчарування 22 жовтня 1844 року.

Окрім визначення конкретних віх історії міллеритів, ці два розділи, коли їх поєднують «рядок на рядок», ілюструють вістку першого ангела, визначають дві спустошувальні сили, які є предметом основоположного вчення про дві тисячі триста днів, а також трьохетапний випробувальний процес із дванадцятого розділу книги Даниїла, який завжди відбувається, коли з книги Даниїла знімається печать.

Вони також стверджують, що Навуходоносор, як символ мудрих у 1798 році, у поєднанні з його другим сном у четвертому розділі, представляє Вільяма Міллера, рух якого мав стати істинним протестантським рогом. Праця Вільяма Міллера, яка відображає основоположні істини адвентизму, представлена на двох таблицях Авакума, і Бог керував створенням обох тих священних таблиць.

Існувало кілька пророчих істин, яких Міллер не зрозумів належним чином, оскільки його перспектива пророчої історії не дозволяла йому усвідомити, що існують три спустошувальні сили: не лише язичництво (дракон) і папство (звір), але й відступницький протестантизм (лжепророк). З Божого провидіння ті пророчі розуміння Міллера, обмежені його історичною перспективою, не були представлені на двох священних таблицях Авакума.

Другий сон Навуходоносора в четвертому розділі книги Даниїла відповідає другому сну Вільяма Міллера. Обидва сні стосуються «семи часів», а сон Міллера окреслює відкидання його праці, що розпочалося у 1863 році й наростало аж до Опівнічного кличу. Обидва сні закінчуються відновленням царства після періоду розсіяння. З цієї причини ми спершу розглянемо другий сон Міллера, перш ніж безпосередньо розглянути видіння біля ріки Улай, яке було розпечатане у 1798 році.

Мені наснилося, що Бог невидимою рукою послав мені вишукано оздоблену скриньку близько десяти дюймів завдовжки і шести — завширшки, квадратної форми, з чорного дерева, химерно інкрустовану перлами. До скриньки був прикріплений ключ. Я негайно

взяв ключ і відкрив скриньку, і, на моє здивування та подив, побачив, що вона була наповнена всілякими коштовностями різних видів і розмірів, діамантами, дорогоцінним камінням, а також золотими й срібними монетами всіх розмірів і вартості, прекрасно розкладеними на своїх відповідних місцях у скриньці; і, так упорядковані, вони відбивали світло й сяйво, якому могло дорівнятися лише сонце.

Я вважав, що не маю права насолоджуватися цим чудовим видовищем наодинці, хоча моє серце було в захваті від блиску, краси й цінності його вмісту. Тож я поставив його на столик посеред своєї кімнати й дав знати, що всі охочі можуть прийти та побачити найславетніше й найяскравіше видовище, яке будь-коли бачила людина в цьому житті.

Люди почали заходити: спершу їх було небагато, але згодом зібрався натовп. Коли вони вперше заглядали до шкатулки, то дивувалися й вигукували від радості. Але коли глядачів ставало більше, кожен починав чіпати коштовності, виймаючи їх зі шкатулки й розсипаючи по столу. Я почав думати, що власник знову зажадає від мене шкатулку й коштовності; і якщо я дозволю їх розсипати, я ніколи не зможу розкласти їх по місцях у шкатулці так, як було раніше; і відчував, що ніколи не зможу впоратися з цією відповідальністю, бо вона була б величезною. Тоді я почав благодіяти людям не чіпати їх і не виймати зі шкатулки; але чим більше я благодівав, тим більше вони їх розсипали; і тепер, здавалося, вони розсипали їх по всій кімнаті — на підлозі й на кожному предметі меблів у кімнаті.

Тоді я побачив, що серед справжніх коштовностей і монет вони розсипали незліченну кількість підроблених коштовностей і фальшивих монет. Я був украй обурений їхньою підлою поведінкою та невдячністю і дорікав і докоряв їм за це; але чим більше я дорікав, тим більше вони розсипали підроблені коштовності й фальшиві монети серед справжніх.

Тоді я розсердився у своїй тілесній душі й почав застосовувати фізичну силу, щоб виштовхати їх із кімнати; але поки я виштовхував одного, входили ще троє й заносили бруд, стружку, пісок і всілякий мотлох, аж поки не вкрили ними всі справжні коштовності, діаманти й монети, тож вони всі зникли з очей. Вони також розірвали на шматки мою скриньку й розкидали її серед того мотлоху. Я думав, що ніхто не зважає на мій смуток чи мій гнів. Я цілком зневірився й упав духом, сів і заплакав.

Поки я так плакав і тужив через мою велику втрату та відповідальність, я згадав Бога і щиро молився, щоб Він послав мені допомогу. Тієї ж миті двері відчинилися, і до кімнати увійшов чоловік, при цьому всі люди вийшли з неї; а він, тримаючи в руці щітку для сміття, відчинив вікна й почав змити бруд і сміття з кімнати.

Я закричав йому, щоб він стримався, бо серед сміття було розкидано кілька дорогоцінних каменів.

Він сказав мені: «Не бійся», бо він «подбає про них».

Тоді, коли він змітав бруд і сміття, фальшиві коштовності та підроблені монети, усе піднялося й, мов хмара, вилетіло через вікно, і вітер поніс їх геть. У метушні я на мить заплющив очі; коли їх розплющив, усе сміття зeszло. Коштовності, діаманти, золоті й

срібні монети лежали рясно розсіпані по всій кімнаті.

Потім він поставив на стіл скриньку, набагато більшу й гарнішу за попередню, і жменями збирав коштовності, діаманти, монети та кидав їх у скриньку, доки не лишилося жодного, хоча деякі з діамантів були не більші за вістря шпильки.

Тоді він закликав мене: «Прийди і подивись».

"Я заглянув у скриньку, але мене засліпило побачене. Вони сяяли удесятеро більшим блиском, ніж раніше. Я подумав, що їх відшліфували в піску ноги тих лихих людей, які розсіпали їх і втоптали в порошок. Вони були розкладені у скриньці в прекрасному порядку, кожен на своєму місці, без жодних видимих зусиль того, хто вкидав їх туди. Я скрикнув від великої радості, і той крик розбудив мене." Ранні твори, 81–83.

Ми розглянемо сон Міллера в наступній статті.

Наведене нижче — вступ до другого сну Вільяма Міллера, написаний Джеймсом Вайтом, коли він опублікував сон Міллера в *Advent Herald*.

Наведений нижче сон було опубліковано в «*Advent Herald*» більше двох років тому. Тоді я побачив, що він чітко окреслює наш минулий досвід щодо Другого Пришестя і що Бог дав цей сон на користь розсіяної пастви.

Серед ознак близького наближення великого й страшного дня Господнього Бог установив і сни. Див. *Йоїл* 2:28–31; *Дії* 2:17–20. Сни можуть приходити трьома способами; по-перше, «через безліч клопотів». Див. *Екклезіаст* 5:3. По-друге, ті, хто перебуває під владою нечистого духа й оманю сатани, можуть мати сни через його вплив. Див. *Второзаконня* 8:1–5; *Єремії* 23:25–28; 27:9; 29:8; *Захарії* 10:2; *Юди* 8. І по-третє, Бог завжди навчав і досі навчає Свій народ більшою чи меншою мірою через сни, які приходять через посередництво ангелів і Святого Духа. Ті, хто стоїть у ясному світлі істини, знатимуть, коли Бог дає їм сон; і таких не обдурять і не зведуть фальшиві сни.

«І сказав: Послухайте ж мої слова: якщо буде пророк серед вас, Я, Господь, відкриюся йому у видінні й говоритиму з ним уві сні». *Числа* 12:6. Сказав Яків: «Ангел Господній говорив до мене уві сні». *Буття* 31:2. «І прийшов Бог до Лавана сиріянина вночі уві сні». *Буття* 31:24. Прочитайте сни *Йосипа* [*Буття* 37:5–9], а тоді цікаву розповідь про їхнє сповнення в Єгипті. «У Гівєоні Господь з'явився Соломонові вночі уві сні». *1 Царів* 3:5. Великий важливий образ другого розділу книги *Даниїла* був даний уві сні, а також чотири звірі тощо із сьомого розділу. Коли Ірод шукав знищити Немовля-Спасителя, *Йосипа* було попереджено уві сні втекти до Єгипту. *Матвія* 2:13.

'Т буде в ОСТАННІ ДНІ, говорить Бог, виллю від мого Духа на всяку плоть: і пророкуватимуть сини ваші і дочки ваші, і юнаки ваші бачитимуть видіння, і старці ваші снитимуть сни.' *Дії* 2:17.

Дар пророцтва через сни та видіння є тут плодом Святого Духа, і в останні дні має проявитися настільки, щоб становити знамення. Це один із дарів євангельської церкви.

'І Він настановив одних апостолами; інших — ПРОРОКАМИ; інших — євангелістами; інших — пастирями та вчителями; Для вдосконалення святих, на діло служіння, для збудування тіла Христового.' Ефесеянам 4:11-12.

«І деяких Бог поставив у Церкві: по-перше апостолів, по-друге ПРОРОКІВ», тощо. 1 Коринтян 12:28. «ПРОРОЦТВ не зневажайте». 1 Солунян 5:20. Див. також: Дії 13:1; 21:9; Римлян 7:6; 1 Коринтян 14:1, 24, 39. Пророки або пророцтва — для збудування Церкви Христової; і немає жодного доказу, який можна було б навести зі Слова Божого, що вони мали припинитися раніше, ніж мали припинитися євангелісти, пастирі та вчителі. Але, каже опонент: «Було стільки фальшивих видінь і снів, що я не можу мати довіри до чогось подібного». Правда й те, що Сатана має свою підробку. Він завжди мав лжепророків, і, безперечно, ми можемо очікувати їх і тепер — у цю його останню годину обману й тріумфу. Ті, хто відкидає такі особливі одкровення через те, що існує підробка, з не меншою підставою можуть піти ще далі й заперечити, що Бог коли-небудь відкривав Себе людині в сні чи видінні, адже підробка завжди існувала.

Сни та видіння є засобом, через який Бог об'являв Себе людині. Через цей засіб Він говорив до пророків; Він помістив дар пророцтва серед дарів євангельської церкви і відніс сни та видіння до інших ознак 'ОСТАННІХ ДНІВ'. Амінь.

«Метою наведених вище зауважень було усунути заперечення на підставі Писання та підготувати розум читача до викладеного далі». Джеймс Вайт.